

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 148.

Tiende Session.

40de Møde.

Løverdagen den 27de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Alec: Jeg skal blot tillade mig med et Par Ord at anbefale Udvalgets Forslag. Det forekommer mig, at Helsingør er ramt af en saa stor Ulykke, at der er al Grund til at komme den til Hjælp. Jeg troer, at Thinget kun efter moden Overveelse bør bevilge Pengesummer; men jeg troer ogsaa, at der er Tilfælde, hvor man maa lade Hjertet raade, især naar Hjertets Tilskyndelse stemmer overeens med sunde Beregninger. Jeg mener, at man i dette Tilfælde fuldkommen kan tiltræde alle de Vittringer, som ere faldne saavel fra den ærede Ordfører som ogsaa fra de Talere, der have talt for Udvalgets Indstilling, og jeg skal derfor tillade mig med disse Ord paa bedste Maade at anbefale Sagen.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at anføre, at den ærede Rigsdagsmand for Hjørring (Fischer) dog vistnok har noget misforstaaet det, som er meddeelt i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget. Der er nemlig indkommet et Andragende fra Helsingørs Commune om Skatteestergivelse, ikke alene for indeværende, men ogsaa for næste Finantsaar. Dette troede Regjeringen ikke at kunne gaae ind paa; og derfor staaer der i Anmærkningerne: „hvorimod man har antaget, at en passende Understøttelse for Tiden vil være tildeelt Kommunen, naar der tilstaaes den een gang for alle en Sum omtrent lig Beløbet af de directe kongelige Statter for indeværende

Åar“; derved har jeg meent — om Udtrykket ikke er ganske correct, skal jeg ikke her disputere om —, at det, som der for Tiden kunde være at tilstaae Helsingørs Commune, var een Gang for Alle med et rundt Tal en Sum af 20,000 Rbd., som omtrent vare de kongelige Statters Beløb for indeværende Åar. Da nu det ærede Udvalg confererede med mig om Sagen, og meddeelte mig, at det fandt, at der burde tilføies Finantsloven nogle Ord med Hensyn til den kommende Tid, havde jeg ikke Noget derimod at erindre, og jeg troede heller ikke, at det kan være i Modstrid med hvad der indeholdes i Anmærkningerne til Finantslovsforslaget.

Thune: Jeg skal blot i Anledning af en Vittring fra den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amt's 2den Valgkreds (Fischer) takke ham for den Beløvilie, der indeholdes i hans Ord om Helsingørs Commune; skjøndt denne Beløvilie førte den ærede Rigsdagsmand til et andet Resultat end os Andre. Han meente nemlig, at det Beløb, der er foreslaaet, vilde ikke være Noget; det vilde ikke bringe de tomme Hænder Arbeide, ei heller bringe Byen frem i nogen Henseende, og mener derfor, at man ikke bør bevilge Beløbet. Jeg skal erkjende det fuldkommen Rigtige i, at dette Beløb ikke vil bringe de tomme Hænder Arbeide, og forsaavidt er det Intet; men dette Beløb giver dog en Sikkerhed for, at Folk kunne blive boende i Byen; thi under de nærværende Forhold kunne Folk det ikke. Der er Mange, som kunne ønske at flytte til Helsingør, — navnlig paa Grund af Byens smukke og sunde Beliggende, og fordi den er et billigt Opholdssted —, naar deres Forhold ikke binde dem til